

det er rigtigt, at dette Ønske er blevet fremsat og drøftet i Udvalget, men det staar dog ikke som en samlet Udtalelse fra hele Udvalget. Man kom ikke til fuld Klarhed over, om det egentlig vilde nytte synderligt. Der er jo nu noget fortjenstfuldt og godt næsten ved ethvert Menneske, og det skulde være underligt, naar man dekorerede en Mand, om man ikke kunde finde en eller anden fortjenstfuld Handling, vedkommende havde udført, og som man kunde bekendtgøre offentligt. Jeg tror ikke, denne Bestemmelse vilde faa nævneværdig Betydning.

Der blev ligeledes i Udvalget drøftet, hvorvidt det var forsvarligt, at Leverandører til Hoffet fik disse Hoftitler: Hofbager, Hofskomager, Hofvinhandler o. s. v., men heller ikke der ere vi komne til fuld Klarhed endnu. Vi have jo fra den samme Forslagsstiller hørt udtalt, at naar en Mand fik denne Hoftitel, skulde det kunne skade de andre næringsdrivende indenfor det samme Fag. Den ærede Ordfører tror det; jeg har den modsatte Mening. Det er en Trossag, og Troen er som bekendt en fast Overbevisning om det, som ikke ses. Jeg tror ikke, der virkelig positivt er ført noget som helst gyldigt Bevis for, at en Mand, naar han er bleven Hofskomager, har faaet større Handel end de andre Skomagere. At hans Støvler skulde blive bedre, end de vare i Forvejen, har jeg ingen som helst Tro til, men der er en Ting, jeg er temmelig sikker paa, og det er, at de ville blive dyrere. I alt Fald tror jeg ikke, de blive billigere. Imidlertid staar det jo enhver frit for, hvor han vil købe sine Støvler, enten hos en Hofskomager eller hos en ganske almindelig Skomager. Kunde vi faa fuldt gyldigt Bevis for, at en saadan Hoftitel virkelig skader de andre indenfor Faget, eller forelaa der fra dette Fag en motiveret Klage over, at nu, da den og den er bleven Hofskomager, kunne de andre ikke sælge saa mange Støvler som før, alle Folk købe nu Støvler hos ham — deri kan der ogsaa ligge nogen Forfængelighed, at man gerne vil købe sine Støvler hos den samme Skomager, hos hvem Kongen køber sine Støvler —, saa var det en anden Sag. Men selv om vi afskaffe dette, er det aldeles uundgaaeligt, at baade Kongen, og hvem andre der er ved Hoffet, skal have baade Støvler og Sko og Brød og mange andre Ting — ogsaa Pølser f. Eks. —, og jeg kan ikke se, at man kan forhindre den, der leverer saadanne Ting til Hoffet, i at skrive i Bladene, at han virkelig fak-

tisk er Leverandør til Hoffet. Jeg ved da ogsaa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har reklameret med, at ikke alene Kongen, men ogsaa Justitsministeren spiser og sætter Pris paa hans Pølser. Naa, enhver reklamerer for sit, og jeg kan ikke se noget som helst uberettiget deri. Men hvad er der saa vundet derved? Det bliver dog det samme, enten man sætter „Hof“ for eller bag.

Jeg anbefaler Forslaget til Tingets velvillige Behandling og haaber, at Udvalget fremdeles vil vise det den fornødne Interesse.

Lange: Heller ikke jeg skal blande mig i Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Lovforslag maa siges at være en socialistisk Traver eller en gammel Venstrehest. Det er mig ligegyldigt. Dette Lovforslag er saa tidt fremsat her i Tinget og har givet Anledning til saa mange Drøftelser, at jeg synes, man ganske rolig kunde have nøjedes med at læse op af Rigsdagstidenden fra i Fjor eller i Forfjor og lade al øvrig Diskussion fare. Jeg mener, at denne Sag er tilstrækkeligt belyst fra de forskellige Sider. Alt, hvad der kommer frem nu, er i Grunden den samme Vise paa en anden Melodi. Det ny, jeg har at sige, bliver heller ikke stort, fordi der efter min Mening overhovedet ikke kan siges mere om denne Sag, end der forlængst er sagt.

Jeg vil kun minde om, at det i Fjor af et æret Medlem blev udtalt — og det blev optaget nu i Dag af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Wiinblad) —, at det var et Prærogativ, man her vilde berøve Kongen. Vel finde de fleste Ordensuddelinger ganske naturligt Sted efter ministeriel Indstilling, men ingen vil dog vel bestride, at Hans Majestæt Kongen har Lov til at dekorere en Mand, hvad enten denne er indstillet dertil af en Minister eller ej. Derfor mener jeg, at det, man her vil gøre, i Virkeligheden er at berøve Kongen et Prærogativ. Hermed skal ikke være sagt, at Kongen vilde nægte at underskrive en saadan Lov, om Forslaget forelaa vedtaget i de to Ting, thi det tør jeg slet ikke udtale mig om, men jeg tør sige, at den Pære langt fra er moden endnu, at Sagen langt fra er saa vidt fremme, at den vil kunne forelægges Hs. Majestæt Kongen til Sanktion. End ikke under et socialistisk Regimente tror jeg, det vilde være muligt at faa et Forslag, svarende til dette, gennemført, Piben vilde blot da faa en anden Lyd. Hvis de Herrer ville lægge Mærke